

Епізод з ВОЄННИХ буднів

Щороку 9 травня у День Перемоги ми звертаємо увагу на колону літніх, сивочолих людей, які під металевий передзвін медалей помаленьку крокують до Меморіалу Слави, до могил своїх побратимів, котрі заплатили своїм життям за мирне небо, що синіє нині над нами. І з кожним роком ця колона стає все рідшою... Тому кожен спогад очевидця тих подій, кожна його розповідь має для нас, тих, хто живе і працює через багато років після тієї страшної війни, неоціненне значення.

Сьогодні своїми спогадами ділиться кавалер ордена Слави III ступеня Йосип Григорович РУДНИЦЬКИЙ.

— Після розформування у червні 1944 року партизанського загону під командуванням Андрія Михайловича Грабчака (у фашистів він здобув кличку Буйний) я добровільно пішов на курси розвідників, — розповідає Йосип Григорович. — Після закінчення мене направили в 175-у Уральсько-Ковельську Червонопрапорну ордену Кутузова дивізію, в рядах якої пішов шлях від Буга до Берліна і закінчив війну на Ельбі. Наша дивізія визволяла міста Ковель, Варшава, Бідюша (у Польщі), Берлін, Потсдам та інші населені пункти України, Польщі, Німеччини.

У січні 1945 року наша окрема 71 розвідувальна рота отримала наказ добути "язика", щоб дізнатися про задуми фашистів у районі міста Жешув під Віслою, де була сильно укріплена німецька оборона.

Перед тим як іти на завдання, особовий склад групи добре вивчив місцевість та ворожу оборону. Вночі сапери розмінували підходи до пе-

редніх рубежів ворога. Розвідгрупа перерізала замінований колючий дріт, котрий прикривав доступ до фашистських траншей, куди ми всі і проникли. Як кажуть, по-гарячому вдалося схопити "язика"-єфрейтора.

Під час відходу кілька чоловік, у тому числі і старший розвідгрупи, були поранені. Я і мій напарник Матушенко прикривали вогнем їх відхід. Коли вже останнім я відходив із завдання, то натрапив на пораненого в голову Л.А.Березницького, свого товариша по групі. Зробив йому перев'язку і доставив до своїх.

Захоплений німець повідомив цінні для Радянських військ дані. За цей рейд розвідгрупа у складі 12 чоловік була нагороджена орденом Слави III ступеня.

Минули роки, багатьох із нашої розвідгрупи немає в живих, але я і досі підтримую тісні зв'язки із своїм побратимом Л.А.Березницьким, який проживає в с.Бронниця на Житомирщині. Ось і недавно ми знову зустрілися...

Записала Т.КІЧАТА.